
U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 7 października 1994 r.

w sprawie ustawy o ochronie tajemnicy państwowej i służbowej

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 15 września 1994 r. ustawy o ochronie tajemnicy państwowej i służbowej, odrzuca tę ustawę.

MARSZAŁEK SENATU

(-)

Adam STRUZIŁ

UZASADNIENIE

Uchwalona przez Sejm w dniu 15 września 1994 r. ustawa o ochronie tajemnicy państwowej i służbowej uchyla wprawdzie ustawę z 1982 r., ale jednocześnie zawiera szereg uregulowań niewiele różniących dotychczasową ustawę od ustawy nowej. Dotyczy to w szczególności utrzymania prymatu tajemnicy państwowej nad prawem do informacji oraz zbyt szerokiego zakreślenia obszaru objętego tajemnicą państwową.

Senat i jego komisje włożyły wiele wysiłku w poprawienie przekazanej przez Sejm ustawy. Okazało się jednak, że przewidziany w Konstytucji 30-dniowy termin na zajęcie stanowiska jest niewystarczający na wypracowanie nowej, wewnętrznie spójnej i legislacyjnie poprawnej treści ustawy. W trakcie prac stwierdzono bowiem, iż zmian wymagały niemal wszystkie artykuły ustawy, a także jej załącznik.

W trakcie prac nad ustawą Senat stwierdził jednocześnie, że niektóre zaproponowane w niej rozwiązania, jak np. wyliczenie w załączniku ścisłego katalogu spraw objętych tajemnicą, zmierzają we właściwym kierunku. Jednakże wymagają dalszych prac, i to prac w szerszym niż tylko resortowy, zespole fachowców. W pracach tych bardzo pożyteczne mogą być też wszystkie propozycje i uwagi zgłoszone na posiedzeniu Senatu oraz w czasie prac jego komisji, a także uwagi przekazane pisemnie przez środowiska twórcze i stowarzyszenia dziennikarzy.

W tej sytuacji Senat uznał, iż jedynym rozwiązaniem umożliwiającym dalsze prace nad nową, lepszą treścią ustawy o tajemnicy państwowej i służbowej, jest jej odrzucenie.

U C H W A Ł A

SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 7 października 1994 r.

**o zmianie uchwały Senatu Rzeczypospolitej Polskiej
z dnia 22 października 1993 r.
w sprawie powołania składu komisji senackich**

Art. 1.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej, na podstawie art. 13 ust. 2 Regulaminu Senatu, odwołuje senator Dorotę Simonides ze składu Komisji Nauki i Edukacji Narodowej.

Art. 2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

MARSZAŁEK SENATU

(-)

Adam STRUZIŁ

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 7 października 1994 r.

w sprawie sytuacji finansowej oświaty

Katastrofalna sytuacja finansowa oświaty, w ostatnich latach, stwarza realne zagrożenie dla całego systemu edukacji narodowej i to zarówno dziś, jak i w latach przyszłych.

Uzewnętrznia się to w sposób szczególny, w postaci widocznie postępującej dekapitalizacji obiektów szkolnych, w całkowitym ograniczeniu wydatków na zakup książek

i środków dydaktycznych oraz na bieżące utrzymanie szkół. Tylko dzięki zaradności ludzi, kierujących tymi placówkami, pomocy różnorodnych instytucji, ofiarności samych rodziców oraz samorządów lokalnych, szkoły nadal funkcjonują.

Największe jednak straty dla całego procesu edukacji młodego pokolenia wynikają

z bardzo znaczącego ograniczenia środków na zajęcia wspomagające sam proces dydaktyczno-wychowawczy, w tym: koła zainteresowań, działalność kulturalną i sportową.

Ale nawet przy tak ograniczanych wydatkach zadłużenie szkół i placówek oświatowo-wychowawczych nie maleje. Na początku bieżącego roku łączne zadłużenie wynosiło 3,5 bln zł, a dziś, u progu nowego roku szkolnego, wszystko wskazuje na to, że będzie ono dynamicznie wzrastać, gdyż większość szkół wydało już wszystkie środki, jakimi dysponowały na wydatki rzeczowe.

W tej sytuacji Senat RP zwraca się do Rządu o podjęcie niezbędnych działań, zmierzających do niezwłocznego oddłużenia oświaty oraz ustanowienia takiego systemu jej finansowania, który wyeliminuje podobne zjawisko w przyszłości.

Senat wnosi o uwzględnienie przez Rząd zobowiązań Skarbu Państwa dotyczących zaległych należności w oświacie wynikających z orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego.

Ma to szczególne znaczenie dziś, kiedy oczekujemy od samorządów terytorialnych aktywniejszych działań, zmierzających do przyjęcia w swój zarząd pozostałych szkół podstawowych.

Znane są nam obiektywne trudności finansowe państwa, jednak ta decyzja może się okazać najlepszą inwestycją, jaką należy wykonać dziś na rzecz pomyślniejszej przyszłości naszego narodu.

MARSZAŁEK SENATU

(-)

Adam STRUZIŁ

U C H W A Ł A

SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 7 października 1994 r.

w sprawie ustawy o rachunkowości

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 29 września 1994 r. ustawy o rachunkowości, przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

MARSZAŁEK SENATU

(-)

Adam STRUZIŁ

U C H W A Ł A

SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 7 października 1994 r.

w sprawie ustawy o biegłych rewidentach i ich samorządzie

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 29 września 1994 r. ustawy o biegłych rewidentach i ich samorządzie, wprowadza do jej tekstu następującą poprawkę:

- w art. 26 w ust. 3 wyrazy "i jej Prezydium" skreśla się.

MARSZAŁEK SENATU

(-)

Adam STRUZIŁ

UZASADNIENIE

Senat rozpatrując ustawę z dnia 29 września 1994 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie, zaproponował wniesienie do jej tekstu jednej poprawki. Ma ona na celu usunięcie dualizmu organów mających prawo do podejmowania uchwał w przedmiocie wpisu lub skreślenia z rejestru lub listy biegłych rewidentów oraz listy podmiotów uprawnionych do badania sprawozdań finansowych.

Z treści art. 6 ust. 1, art. 9 ust. 1 oraz 25 ust. 2 pkt 4 i 11 wynika, że podejmowanie uchwał w tej kwestii należy do wyłącznej kompetencji Krajowej Rady Biegłych Rewidentów, podczas gdy poprawiany art. 26 ust. 3 takie samo prawo przyznaje Prezydium Krajowej Rady.

Podejmowanie wyżej wskazanych uchwał zarówno przez Prezydium jak i przez Krajową Radę Biegłych Rewidentów może prowadzić do zaistnienia sporów kompetencyjnych.